

РЕШЕНИЕ

№ 25599

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2800** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е касационна жалба от Д. А. А. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. Д. Т. от САК срещу Решение № 21/ 05.01.2026г по нахд №7105 / 2025г на СРС , 131 ви състав ,с което е оставено в сила НП № 25-4332-002776 /21.02.2025г на Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР . Излага доводи за неправилно тълкуване и приложение на чл.58 т.3 от ЗДвП.счита ,че закона не изключва шофиране в аварийната лента при обективна опасност от ПТП,поради неравния терен на активните ленти. Намира обжалваното решение на СРС за необосновано и вътрешно противоречиво , доколкото от една страна приема,че действително по пътя има неравности ,а от друга че същите не създават опасност,без да посочи критерий,експертно знание или правна логика за този извод. Иска отмяна на решението респ.отмяна на НП , а при условията на евентуалност връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съд. заседание касатора чрез адв. Т. поддържа касационната жалба , като моли да се отмени въззивното решение ,както и НП № 25-4332-002776/21.02.2025г на Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР .

Ответника по жалбата също не изпраща представител. В писмени бележки от 26.05.2026г е изложил бланкетно становище за правилност и законосъобразност на обжалваното пред СРС ,наказателно постановление.

Представителят на СГП намира касационната жалба за основателна и моли да се уважи .

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и наведените касационни

основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и пред надлежния съд, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

На 06.02.2025 г. около 14.10 часа в [община] ,по автомагистрала „Х.“ ,лек автомобил марка „Фиат“ с рег. [рег.номер на МПС] ,управляван от касатора Д. А. се движел по автомагистралата посока на движение от Б. към [населено място].В отсечката между 4ти и 3 ти километър ,поради неравности в активната лента за движение,водача предприел движения в лентата за принудително спиране,въпреки че не било налице повреда на преводното средство,влошено здравословно състояние на водача или на пътник в автомобила. В тази връзка бил издаден АУАН от полицейски орган ,който бил на място и извършвал проверка на друг автомобил , който също се движел в аварийната лента.

На база съставения акт е било издадено НП № 25-4332-002776 /21.02.2025г на Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР за нарушение на чл.58 ал. 1 т.3 от ЗДвП и на основание чл.178ж ал.1 пр.1 от същия закон ,на нарушителя-касатор в настоящия процес е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 1000лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Със събраните в хода на административнонаказателното производство пред наказващият орган и проверените в хода на съдебното дирене пред въззивната инстанция доказателства е установена по несъмнен начин фактическата обстановка по делото.

В решението си съдът е изложил в мотивите, че административно-наказателното производство е проведено без нарушаване на процесуалните правила визирани в ЗАНН; същото е започнало въз основа редовно съставен АУАН; НП е мотивирано; издадено е от компетентен орган, в законоустановения срок, отговаря на изискванията на чл.57 от ЗАНН. СРС е приел, че от събраните доказателства е установено деянието за което е наложено адм. наказание и, че нарушението е извършено от жалбоподателката, като е осъществен състава на чл.58 ал. 1 т.3 от ЗДвП . Съгласно тази разпоредба "При движение по автомагистрала на водача е забранено: т. 3. да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство; "

Не са установени изключенията предвидени от законодателя ,даващи възможност за движение на МПС в аварийната лента. Изтъкнатите от касатора причини ,за предприетото от него движение в лентата за принудително спиране не могат да дерогират спазването на забраната на чл.58 ал.1 т.3 от ЗДвП . Правилно е приложена санкционната норма на чл.178ж ал.1 пр.1 от ЗДвП .

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт.

В нак.постановление достатъчно ясно и точно е описано извършеното нарушение, а

интерпретирането на фактите според защитната позиция на касаторката не може да обуслови неправилност на въззивното решение. Следователно правилно ,както беше посочено по-горе , въззивният съд е направил своите изводи за наличие на съставомерно нарушение на чл.58 ал.1 т.3 от ЗДвП . Следва да се отбележи , че касационната инстанция не е съдебна инстанция , която непосредствено събира , проверява и анализира доказателства,поради което не може да установява нови фактически положения , различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства ,приети за установени от въззивната инстанция.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения ,съставляващи самостоятелни касационни основания , съгласно чл. 348 ал.1 от НПК , за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на Решение № 21/ 05.01.2026г по нахд №7105 / 2025г на СРС , 131 ви състав ,с което е оставено в сила НП № 25-4332-002776 /21.02.2025г на Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР , което следва да се остави в сила .

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 21/ 05.01.2026г по нахд №7105 / 2025г на СРС , 131 ви състав ,с което е потвърдено НП № 25-4332-002776 /21.02.2025г на Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР

Решението е окончателно .